

Ročník 1980

Sbírka zákonů

Československá socialistická republika

ČESKÁ
SOCIALISTICKÁ REPUBLIKA

SLOVENSKÁ
SOCIALISTICKÁ REPUBLIKA

Částka 4

Vydána dne 21. února 1980

Cena

OBSAH:

16. Usnesení předsednictva České národní rady o vyhlášení doplňovací volby do Jihočeského krajského národního výboru ve volebním obvodu č. 90 (České Budějovice - sídliště Vltava)
17. Vyhláška ministra zahraničních věcí o změnách a doplnění Všeobecných podmínek pro dodávky zboží mezi organizacemi členských států Rady vzájemné hospodářské pomoci (VDP RVHP 1968/1975)
18. Vyhláška ministra zahraničních věcí o sukcesi Bahamského společenství, Fidži, Lesothského království, Namibské republiky, Svazijského království a Království Tonga do Smlouvy mezi Republikou československou a Spojeným královstvím Velké Británie a Irska o právní pomoci ve věcech občanských z 11. listopadu 1924 a do Dodatkové úmluvy o civilním řízení soudním mezi Republikou československou a Spojeným královstvím Velké Británie a Severního Irska z 15. února 1935
19. Vyhláška ministra zahraničních věcí o Třístranné dohodě mezi vládou Československé socialistické republiky, Rakouskou spolkovou vládou a vládou Polské lidové republiky o zajištění a řádném uskutečňování dodavek tranzitu a odběru elektrické energie z Polské lidové republiky přes území Československé socialistické republiky do Rakouské republiky
20. Vyhláška ministra zahraničních věcí o Dohodě o vzájemném uznávání výsledků zkoušek státní kontroly jakosti u výrobků, které jsou předmětem výměny zboží mezi Československou socialistickou republikou a Německou demokratickou republikou
21. Vyhláška Slovenskej komisie pre vedecké hodnosti o obhajobách kandidátskych a doktorských dizertačných prác československých štátnych občanov v členských štátoch Rady vzájomnej hospodárskej pomoci
22. Redakční sdělení
Oznámení o vydání obecně závazných právních předpisů

16

USNESENÍ

předsednictva České národní rady

z 29. ledna 1980

**o vyhlášení doplňovací volby do Jihočeského krajského národního výboru
ve volebním obvodě č. 90 (České Budějovice - sídliště Vltava)**

Předsednictvo České národní rady

podle § 50 odst. 1 a § 51 odst. 1 zákona České národní rady č. 54/1971 Sb., o volbách do národních výborů v České socialistické republice, vyhláší doplňovací volbu do Jihočeského krajského národního výboru ve volebním obvodě č. 90 (ohrazeném řekou Vltavou a silnicí směr Čtyři Dvory—Vodňany a zahrnujícím nově vybudované sídliště Vltava) a stanoví den jejího konání na sobotu 22. března 1980.

Erban v. r.

17

VYHLÁŠKA

ministra zahraničních věcí

ze dne 23. ledna 1980

**o změnách a doplnění Všeobecných podmínek pro dodávky zboží mezi organizacemi členských států
Rady vzájemné hospodářské pomoci (VDP RVHP 1968/1975)**

Na 54. zasedání Stálé komise RVHP pro zahraniční obchod v Moskvě byly dne 13. dubna 1979 přijaty změny a doplnění Všeobecných podmínek pro dodávky zboží mezi organizacemi členských států Rady vzájemné hospodářské pomoci (VDP RVHP 1968/1975). Znění Všeobecných podmínek pro dodávky zboží mezi organizacemi členských států Rady vzájemné hospodářské pomoci, které zahrnuje shora uvedené změny a doplnění, se označuje zkráceně „VDP RVHP 1968/1975 v redakci r. 1979“.

Federální shromáždění Československé socialistické republiky vyslovilo se změnami a doplněním Všeobecných podmínek souhlas a prezident Česko-

slovenské socialistické republiky je ratifikoval.

Změny a doplnění Všeobecných podmínek vstoupily v platnost dnem 1. ledna 1980.

Všeobecnými podmínkami a těmito změnami a doplněními jsou od 1. ledna 1980 kromě ČSSR vázány Bulharská lidová republika, Kubánská republika, Maďarská lidová republika, Mongolská lidová republika, Německá demokratická republika, Polská lidová republika, Rumunská socialistická republika a Svaz sovětských socialistických republik.

Český překlad textu změn a doplnění Všeobecných podmínek se vyhláší současně.

Ministr:

Ing. Chloupek v. r.

ZMĚNY A DOPLNĚNÍ**Všeobecných podmínek pro dodávky zboží mezi organizacemi členských států
Rady vzájemné hospodářské pomoci (VDP RVHP 1968/1975)**

Všeobecné podmínky pro dodávky zboží mezi organizacemi členských států Rady vzájemné hospodářské pomoci ve znění z roku 1968 a 1975 (VDP RVHP 1968/1975) se mění a doplňují takto:

1. § 58 zní:**„§ 58**

Jestliže byla kupujícímu na základě jeho neodůvodněné žádosti vrácena zaplacená částka, je kupující povinen vedle uvedené částky zaplatit prodávajícímu penále ve výši 0,1 % z této částky za každý den prodlení počítaje ode dne vrácení částky do dne konečného zaplacení, nejvýše však 5 % z neodůvodněné vrácené částky.“

2. V § 67 se vypouští odstavce 6.**3. V § 67a se odstavec 2 označuje jako odstavec 4.****4. V § 67a se za odstavec 1 vkládají odstavce 2 a 3, které zní:**

„2. Formami hmotné odpovědnosti jsou:

a) zaplacení penále stranou, která nesplnila nebo nenáležitě splnila závazek (dlužníkem) druhé straně (věřiteli);

b) náhrada škody věřiteli dlužníkem.

3. Příslušná ustanovení těchto Všeobecných dodacích podmínek a dvoustranných dohod stanoví, ve kterých případech platí formy hmotné odpovědnosti, uvedené v odstavci 1 tohoto paragrafu.“

5. Do § 67c se vkládá odstavec 1, který zní:

„1. Strana nemá právo na náhradu škody v níže uvedených případech, kdy tyto Všeobecné dodací podmínky stanoví právo na penále

- za prodlení v dodávce (§ 83);
- za prodlení v dodání technické dokumentace (§ 84);
- za nedodání certifikátu o analýze (§ 84a);
- při zastavení zásilek pro opakující se vady (§ 80 odst. 3);
- za nemožnost použít zboží podle svého určení (§ 31 odst. 5 a § 75 odst. 4);
- za neodůvodněné vrácení platby (§ 58);
- za neotevření akreditivu ve stanovené lhůtě (§ 67 odst. 1 a 3).“

6. Dosavadní text § 67c se označuje jako odstavec 2.**7. V § 67d se vypouštějí odstavce 4, 5 a 6.****8. Za § 67d se vkládá § 67e, který zní:****§ 67e**

1. Škodou se rozumí výlohy vynaložené věřitelem, ztráta nebo poškození jeho majetku, jakož i ušlý zisk.

2. Jako škoda se podle těchto Všeobecných dodacích podmínek nahrazují výlohy, vynaložené věřitelem a ztráta nebo poškození jeho majetku. Ušlý zisk se nahrazuje pouze tehdy, je-li to stanoveno ve dvoustranné dohodě nebo ve smlouvě.

3. Dlužník není povinen nahrazovat škodu, kterou mohl věřitel odvrátit, kdyby projevil péči obvyklou ve vztazích daného druhu.

4. Smluvní strany nemohou uplatňovat jako náhradu škody částky penále, zaplacené jejich kontrahentům uvnitř státu podle národního zákonodárství nebo podle hospodářských smluv.

5. Nenahrazuje se nepřímá škoda.“**9. V § 84 se vypouští odstavec 2.****10. Za § 84 se vkládá § 84a, který zní:****„§ 84a**

1. Strany mohou dohodnout, že prodávající předloží kupujícímu na zboží určené k přepracování (například suroviny, odlitky a válcovaný materiál) certifikát o analýze, bez kterého zboží nemůže být použito podle svého určení. Ve smlouvě se uvedou údaje, které musí certifikát o analýze obsahovat.

2. Jestliže se prodávající, který převzal podle odstavce 1 tohoto paragrafu závazek předložit kupujícímu certifikát o analýze, bez kterého nemůže být zboží použito podle svého určení, opozdí s předložením takového certifikátu, zaplatí penále vypočtené z ceny zboží, jehož se certifikát týká, způsobem a ve výši stanovené v § 83.“

11. V § 85 se odstavce 4 a 5 označují jako odstavce 5 a 6.**12. V § 85 se za odstavec 3 vkládá odstavec 4, který zní:**

„4. Při odstoupení od smlouvy podle tohoto paragrafu může kupující podle svého výběru v okamžiku oznámení o odstoupení od smlouvy žádat od prodávajícího místo penále za prodlení stanoveného v § 83

- buď penále za nedodání ve výši 8 % z ceny zboží, ohledně něhož kupující odstupuje od smlouvy,
- nebo náhradu škody; neprokáže-li kupující vznik škody nebo vyšší škodu, činí náhrada škody 4 % z ceny zboží, ohledně něhož kupující odstoupil od smlouvy.“

13. Za § 86 se vkládá § 86a, který zní:

„§ 86a

Poruší-li kupující ustanovení § 78 odstavec 1 vrácením zboží ohledně něhož byla ohlášena reklamáce, má prodávající právo žádat od kupujícího buď zaplacení penále ve výši 2 % z ceny vráceného zboží, nebo náhradu škody.“

14. V § 88 se vypouští odstavec 2 a 3.

15. V § 88 se za odstavec 1 vkládají odstavce 2 a 3, které zní:

2. Projev o uplatnění nároku na zaplacení penále musí obsahovat údaje, které umožňují straně, u níž je nárok uplatněn, projednat jej a dát věcnou odpověď ve lhůtě stanovené v § 89.

Není-li ve smlouvě stanoveno jinak, musí být v projevu o uplatnění nároku uvedeno:

- a) číslo smlouvy a v odpovídajících případech i položky smlouvy (podle přílohy ke smlouvě), jichž se nárok týká;
- b) název zboží podle smlouvy;
- c) odkaz na příslušná ustanovení těchto Všeobecných dodacích podmínek nebo dvoustranné do-

hody nebo na smluvní podmínky, podle nichž se uplatňuje nárok;

d) porušení smlouvy, pro které se uplatňuje nárok (prodlení v dodávce, vrácení zaplacené částky na neodůvodněnou žádost, prodlení v otevření akreditivu atd.);

e) částka nároku;

f) výpočet penále.

Týká-li se nárok dvou nebo více položek smlouvy (přílohy ke smlouvě), výpočet penále se musí provést pro každou položku zvlášť.

3. Jestliže v projevu o uplatnění nároku chybí kterékoliv údaje uvedené pod písmeny a) až f) odstavce 2 tohoto paragrafu, použije se ustanovení § 74 odst. 2 až 4.“

16. Za § 89 se vkládá § 89a, který zní:

„§ 89a

Ustanovení § 88 a 89 se vztahují na všechny nároky na placení penále, stanoveného těmito Všeobecnými dodacími podmínkami, dvoustrannou dohodou nebo smlouvou.“

17. § 94 odstavec 2 písm. b) zní:

„b) u žalob založených na nárocích na zaplacení penále — dnem následujícím po dni, kdy strana uplatnivší nárok obdržela odpověď ve věci nároku, a jestliže věcná odpověď nebyla dana ve lhůtě stanovené v § 89 — dnem následujícím po dni, ve kterém uplynula lhůta pro odpověď na uplatněný nárok.“

18

VYHLÁŠKA

ministra zahraničních věcí

ze dne 23. listopadu 1979

o sukcesi Bahamského společenství, Fidži, Lesothského království, Nauruské republiky, Svazijského království a Království Tonga do Smlouvy mezi Republikou československou a Spojeným královstvím Velké Británie a Irska o právní pomoci ve věcech občanských z 11. listopadu 1924 a do Dodatkové úmluvy o civilním řízení soudním mezi Republikou československou a Spojeným královstvím Velké Británie a Severního Irska z 15. února 1935

Smlouva mezi Republikou československou a Spojeným královstvím Velké Británie a Irska o právní pomoci ve věcech občanských z 11. listopadu 1924 (č. 70/1926 Sb. z. a n.) a Dodatková úmluva o civilním řízení soudním mezi Republikou československou a Spojeným královstvím Velké Británie

a Severního Irska z 15. února 1935 (č. 178/1935 Sb. z. a n.), jež byly rozšířeny na základě článku 14 Smlouvy o právní pomoci a článku 9 Dodatkové úmluvy na Bahamy, Basutsko, Fidži, Nauru, Svazijsko a Tongu jakožto tehdejší součástí Britské říše (č. 152/1938 Sb. z. a n.), platí v důsledku sukcese

nadále mezi Československou socialistickou republikou a novými nezávislými státy, které vznikly na zmíněných územích, a to Bahamským společenstvím od 28. července 1977, Fidži od 10. října 1970, Lesothským královstvím od 4. října 1966, Nauruskou republikou od 31. ledna 1968, Svazijským královstvím od 6. září 1968 a Královstvím Tonga od 4. července 1970.

Dohody, týkající se sukcese nových nezávislých států do zmíněných smluv sjednané

- výměnou dopisu ministra zahraničních věcí Bahamského společenství ze 4. března 1977 a noty Stálé mise Československé socialistické republiky při Organizaci spojených národů v New Yorku z 28. července 1977,
- výměnou dopisu ministra zahraničních věcí Fidži z 20. října 1971, noty Vysokého komisaře pro Fidži v Londýně z 29. ledna 1973 a noty velvyslanectví Československé socialistické republiky v Londýně z 13. listopadu 1972 a ze 4. listopadu 1974,

- výměnou not ministerstva zahraničních věcí Lesothského království a velvyslanectví Československé socialistické republiky v Londýně z 19. února 1973 a z 25. října 1974,
- výměnou not ministerstva zahraničních věcí Nauruské republiky a federálního ministerstva zahraničních věcí Československé socialistické republiky z 23. srpna 1978 a ze 13. března 1979,
- výměnou not ministerstva zahraničních věcí Svazijského království a velvyslanectví Československé socialistické republiky v Lusace z 2. září 1970 a z 5. března 1971,
- výměnou dopisu ministra zahraničních věcí Království Tonga a noty velvyslanectví Československé socialistické republiky v Londýně z 6. června 1973 a ze 14. listopadu 1974,

jsou uloženy v archivu federálního ministerstva zahraničních věcí.

Tímto se mění příslušná ustanovení vyhlášky ministrů zahraničních věcí a spravedlnosti č. 152/1938 Sb. z. a n.

Ministr:

Ing. Chnoupek v. r.

19

VYHLÁŠKA

ministra zahraničních věcí

ze dne 27. listopadu 1979

o Třístranné dohodě mezi vládou Československé socialistické republiky, Rakouskou spolkovou vládou a vládou Polské lidové republiky

o zajištění a řádném uskutečňování dodávek, tranzitu a odběru elektrické energie z Polské lidové republiky přes území Československé socialistické republiky do Rakouské republiky

Dne 31. srpna 1977 byla ve Varšavě podepsána Třístranná dohoda mezi vládou Československé socialistické republiky, Rakouskou spolkovou vládou a vládou Polské lidové republiky o zajištění a řádném uskutečňování dodávek, tranzitu a odběru elek-

trické energie z Polské lidové republiky přes území Československé socialistické republiky do Rakouské republiky. Dohoda vstoupila v platnost na základě svého článku 4 dnem 2. srpna 1979.

České znění Dohody se vykládá současně.

Ministr:

Ing. Chnoupek v. r.

TRÍSTRANNÁ DOHODA

mezi vládou Československé socialistické republiky, Rakouskou spolkovou vládou
a vládou Polské lidové republiky o zajištění a řádném uskutečňování dodávek, tranzitu
a odběru elektrické energie z Polské lidové republiky
přes území Československé socialistické republiky do Rakouské republiky

Vláda Československé socialistické republiky, Rakouská spolková vláda a vláda Polské lidové republiky

majíce na zřeteli dosavadní úspěšný rozvoj hospodářských vztahů mezi třemi smluvními státy,

rozhodnuty plně realizovat ustanovení Závěrečného dokumentu konference o bezpečnosti a spolupráci v Evropě, podepsaného v Helsinkách dne 1. 8. 1975,

řídíce se vůlí zabezpečit další rozšíření hospodářských vztahů mezi třemi smluvními státy na základě rovnoprávnosti a vzájemných výhod,

berouce v úvahu úlohu, kterou by měla sehrát v dalším dynamickém rozvoji vzájemných vztahů těsná spolupráce třech smluvních států v oblasti elektrické energie,

dohodly se takto:

Článek 1

Smluvní strany berou s uspokojením na vědomí

- kontrakt ze dne 23. května 1975 na dodávku elektrické energie uzavřený mezi podnikem Centrala Handlu Zagranicznego Weglokoks, Katowice a Österreichische Elektrizitätswirtschafts-AG (Verbundgesellschaft), Vídeň,
- kontrakt ze dne 18. dubna 1977, týkající se tranzitu elektrické energie z Polské lidové republiky do Rakouské republiky, uzavřený mezi podnikem Centrala Handlu Zagranicznego Weglokoks, Katowice a PZO Metalimex, Praha,
- dohodu z 31. srpna 1977, týkající se společného financování a využívání měničny vysokého napětí stejnosměrného proudu, uzavřenou mezi Österreichische Elektrizitätswirtschafts-AG (Verbundgesellschaft), Vídeň a podnikem Polskie Towarzystwo Handlu Zagranicznego Elektrim, Varšava.

Článek 2

Smluvní strany si poskytnou vzájemné garancie, jež budou v souladu s jejich právním řádem zahrnovat příslušná opatření, zabezpečující řádné plnění dodávek, tranzitu a odběru elektrické ener-

gie dodávané z Polské lidové republiky do Rakouské republiky přes území Československé socialistické republiky v letech 1983—1999, a potvrzují následující:

- vláda Polské lidové republiky zajistí vydání příslušných vývozních licencí na elektrickou energii v množstvích předpokládaných jak pro stranu dovážející, tak i tranzitující po dobu platnosti této dohody,
- vláda Československé socialistické republiky zajistí tranzit elektrické energie z Polské lidové republiky do Rakouské republiky po dobu platnosti této dohody,
- Rakouská spolková vláda zajistí po období platnosti této dohody nerušený odběr elektrické energie dodávané z Polské lidové republiky, jakož i volný převod příslušných plateb za tuto energii v souladu s platebními ujednáními platnými mezi těmito dvěma státy.

Smluvní strany budou v této oblasti vytvářet co nejvýhodnější podmínky pro plnění této dohody.

Článek 3

Smluvní strany se dohodly, že pro dohled nad plněním této dohody příslušné orgány každého státu určí zplnomocněné zástupce, kteří se budou setkávat na základě písemné žádosti jedné ze smluvních stran nejpozději 30 dnů od předání takové žádosti střídavě v Československé socialistické republice, Rakouské republice a Polské lidové republice.

Článek 4

1. Tato dohoda vstoupí v platnost dnem, kdy budou splněny podmínky pro vstup v platnost stanovené právními předpisy každé ze tří smluvních stran a zůstane v platnosti do 31. srpna 1999.
 2. Smluvní strany se dohodly, že nejpozději 3 roky před uplynutím platnosti této dohody projednají případnou možnost jejího prodloužení.
- Sepsáno ve Varšavě, dne 31. srpna 1977, ve třech originálech, každý v jazyce českém, německém a polském, přičemž každý ze tří textů má stejnou platnost.

Za vládu
Československé socialistické republiky:

Barčák v. r.

Za
Rakouskou spolkovou vládu:

Staribacher v. r.

Za vládu
Polské lidové republiky:

Olszewski v. r.

20

V Y H L Á Š K A

ministra zahraničních věcí

ze dne 27. listopadu 1979

o Dohodě o vzájemném uznávání výsledků zkoušek státní kontroly jakosti u výrobků, které jsou předmětem výměny zboží mezi Československou socialistickou republikou a Německou demokratickou republikou

Dne 3. července 1979 byla v Berlíně podepsána Dohoda o vzájemném uznávání výsledků zkoušek státní kontroly jakosti u výrobků, které jsou předmětem výměny zboží mezi Československou socia-

listickou republikou a Německou demokratickou republikou. Dohoda vstoupila v platnost na základě svého článku 7 dnem podpisu.

České znění Dohody se vyhláší současně.

Ministr:

Ing. Chňoupek v. r.

D O H O D A

o vzájemném uznávání výsledků zkoušek státní kontroly jakosti u výrobků, které jsou předmětem výměny zboží mezi Československou socialistickou republikou a Německou demokratickou republikou

S cílem urychlit a usnadnit vzájemnou výměnu zboží mezi ČSSR a NDR a zvýšit její efektivnost se

Federální ministerstvo pro technický a investiční rozvoj ČSSR a

Úřad pro normalizaci, měření a zkušebnictví Rady ministrů NDR

dohodly na tomto:

Č l á n e k 1

(1) Vzájemné uznávání výsledků zkoušek státní kontroly jakosti se provádí u výrobků (druhů výrobků), které vybírá a odsouhlasuje Úřad pro normalizaci a měření ČSSR (dále ÚNM) a Úřad pro normalizaci, měření a zkušebnictví Rady ministrů NDR (dále ASMW). Tyto vybrané výrobky (druhy výrobků) je třeba zahrnout do ročních plánů přímé vědeckotechnické spolupráce prováděných ÚNM a ASMW. Výběr výrobků se provádí ročně 6 měsíců před následujícím ročním plánovacím obdobím.

(2) Pro výrobky (druhy výrobků) vybrané podle odst. (1) uznávají příslušné orgány a organizace

státu dovozce zkušební výsledky státního zkušebního orgánu státu vývozce.

Č l á n e k 2

(1) Podkladem pro vzájemné uznávání výsledků zkoušek státního zkušebního orgánu u výrobků (druhů výrobků), vybraných mezi ÚNM a ASMW a zahrnutých do plánu jejich přímé vědeckotechnické spolupráce, jsou normy RVHP platné v obou státech nebo dvoustranně odsouhlasené národní normy nebo zkušební předpisy.

(2) U výrobků (druhů výrobků), pro které neexistují normy RVHP platné v obou státech, příp. nebyly dvoustranně odsouhlaseny národní normy a zkušební předpisy, je třeba na základě národních norem, zkušebních předpisů nebo jiných technických podmínek odsouhlasit mezi ÚNM a ASMW zkušební postupy a požadavky, jež mají být použity.

Odsouhlasení proběhne současně s uzavřením příslušné dodavatelské smlouvy, ovšem alespoň natolik včas, aby státní zkušební orgán státu dovozce měl schvalovací dokument k dispozici na začátku předpokládaného dodání.

[3] Zkušební postupy a požadavky podle odstavce [1] a [2] jsou závazné pro obě strany při vzájemném uznávání výsledků zkoušek státního zkušebního orgánu.

Článek 3

[1] Zkoušku (typovou zkoušku) vybraných výrobků (druhů výrobků) provádí státní zkušební orgán státu vývozce. Výsledky zkoušek se zaznamenávají do protokolu.

[2] Při shodě výsledků zkoušek s požadavky podle článku 2 uděluje státní zkušební orgán státu vývozce schvalovací dokument.

[3] Za správnost obsahu protokolu o výsledcích zkoušek a schvalovacího dokumentu odpovídá vedoucí státního zkušebního orgánu státu vývozce.

[4] Schvalovací dokument a protokol o výsledcích zkoušek předá státní zkušební orgán státu vývozce neprodleně státnímu zkušebnímu orgánu státu dovozce. Státní zkušební orgány obou států informují o tom podle platných předpisů příslušné orgány a organizace svých států. Státní zkušební orgán státu dovozce vydává v souladu s právními předpisy platnými ve státě dovozce schvalovací dokument, udělený ve státě vývozce.

[5] Zkušební postupy a požadavky zůstávají závazné, pokud je státní zkušební orgány obou stran společně nezmění nebo nezruší.

[6] V případě změny zkušebních postupů nebo požadavků je třeba vybraný výrobek (druh výrobku) nově přezkoušet podle nových ustanovení. Je třeba vyhotovit nový protokol o výsledcích zkoušek a nový schvalovací dokument.

Článek 4

[1] Na základě schvalovacího dokumentu má zkušební orgán státu vývozce povinnost provádět kontrolu vybraných výrobků (druhů výrobků) ve výrobě (výrobě odpovídající vzorku).

[2] Odejme-li státní zkušební orgán státu vývozce vývozci schvalovací dokument, je třeba o tom neprodleně uvědomit státní zkušební orgán státu dovozce s udáním důvodů.

[3] Příslušné orgány a organizace státu dovozce kontrolují dovážené výrobky. Zjistí-li se v dováženém státě podstatné závady na těchto výrobcích, na jejichž podkladě může být odňat schvalovací dokument, může státní zkušební orgán státu dovozce zrušit schvalovací dokument, vystavený podle článku 3, odst. 4. O tom neprodleně uvědomí státní zkušební orgán státu vývozce.

[4] Po odstranění příčin vzniklých závad lze po opětovém přezkoušení ze strany státního zkušební orgánu státu vývozce obnovit platnost jím odejmutého schvalovacího dokumentu. O tom je třeba neprodleně písemně uvědomit státní zkušební orgán státu dovozce.

Článek 5

ÚNM a ASMW mohou pověřit nebo dát souhlas příslušným organizacím svých států, aby uzavřely dohody o spolupráci při vzájemném uznávání výsledků zkoušek státní kontroly jakosti. Zmíněné dohody nesmějí být v rozporu s touto dohodou.

Článek 6

Touto dohodou nejsou dotčeny platné právní předpisy obou států.

Článek 7

[1] Dohoda vstupuje v platnost dnem podpisu a uzavírá se na dobu 5 let. Prodlužuje se vždy o 5 let, jestliže ji žádá ze smluvních stran nevypoví písemně 6 měsíců před ukončením právě probíhajícího období platnosti.

[2] Sjednáno v Berlíně dne 3. července 1979 ve dvou původních vyhotoveních, každé v jazyku českém a německém, přičemž obě znění mají stejnou platnost.

Ing. Timotej Hill, CSc. v. r.
předseda ÚNM

Prof. Dr. habil. Helmuth Lille v. r.
předseda ASMW

21

VYHLÁŠKA

Slovenskej komisie pre vedecké hodnosti

z 29. novembra 1979

o obhajobách kandidátskych a doktorských dizertačných prác československých štátnych občanov v členských štátoch Rady vzájomnej hospodárskej pomoci

Slovenská komisia pre vedecké hodnosti po dohode so Slovenskou akadémiou vied, Federálnym ministerstvom pre technický a investičný rozvoj a Ministerstvom školstva Slovenskej socialistickej republiky ustanovuje podľa § 12 ods. 3 zákona č. 53/1964 Zb. o udeľovaní vedeckých hodností a o štátnej komisii pre vedecké hodnosti v znení zákona Slovenskej národnej rady č. 207/1968 Zb. o zriadení ministerstiev a iných ústredných orgánov štátnej správy Slovenskej socialistickej republiky:

§ 1

(1) Československý štátny občan, ktorý sa pripravuje na obhajobu kandidátskej alebo doktorskej dizertačnej práce v niektorom z členských štátov Rady vzájomnej hospodárskej pomoci, je povinný vyžiadať si stanovisko Slovenskej komisie pre vedecké hodnosti.

(2) Slovenská komisia pre vedecké hodnosti je príslušná oznámiť stanovisko podľa odseku 1 žiadateľovi, ak organizácia, s ktorou je československý štátny občan v pracovnom alebo inom obdobnom pomere, alebo organizácia, ktorá ho vyslala do zahraničia, majú sídlo na území Slovenskej socialistickej republiky.

§ 2

(1) Slovenská komisia pre vedecké hodnosti oznámi stanovisko podľa § 1 na základe žiadosti, ktorú československý štátny občan podá Slovenskej komisii pre vedecké hodnosti prostredníctvom organizácie uvedenej v § 1 ods. 2.

(2) Žiadosť podľa odseku 1 obsahuje:

- a) meno, priezvisko, dátum a miesto narodenia žiadateľa, jeho bydlisko, pracovisko a funkčné zaradenie a údaje o ukončenom vysokoškolskom vzdelaní,
- b) tému kandidátskej alebo doktorskej dizertačnej práce, ktorú žiadateľ predkladá na obhajobu,

c) názov orgánu v zahraničí, pred ktorým sa má konať obhajoba, označenie skupiny vied, v ktorej sa má udeliť vedecká hodnosť, a vedného odboru, v ktorom sa má konať obhajoba,

d) dôvody obhajoby kandidátskej alebo doktorskej dizertačnej práce v zahraničí, najmä či žiadateľa vyslal na vedeckú výchovu alebo študijný pobyt a obhajobu kandidátskej alebo doktorskej dizertačnej práce v zahraničí československý ústredný orgán, alebo či žiadateľ je v zahraničí na dlhodobom služobnom, vedeckom alebo inom pobyte presahujúcom dobu jedného roka, alebo či ide o obhajobu kandidátskej alebo doktorskej dizertačnej práce vo vednom odbore, ktorý nie je v zozname vedných odborov, v ktorých možno konať obhajoby v Československej socialistickej republike.

(3) K žiadosti podľa odseku 2 pripojí žiadateľ doklad osvedčujúci jeho ukončené vysokoškolské vzdelanie. Organizácia, prostredníctvom ktorej bola žiadosť podaná (odsek 1), pripojí svoje vyjadrenie.

(4) Ak obsahuje kandidátska alebo doktorská dizertačná práca skutočnosti, ktoré sú určené výlučne na služobnú potrebu, alebo skutočnosti, ktoré treba utajovať, prípadne ak ide o prácu, na ktorú sa má vystaviť autorské osvedčenie alebo udeliť patent a pri ktorých sa ešte neskončilo príslušné konanie, platia aj osobitné predpisy.¹⁾

§ 3

Stanovisko podľa § 1 oznámi Slovenská komisia pre vedecké hodnosti žiadateľovi písomne prostredníctvom organizácie, s ktorou je žiadateľ v pracovnom alebo inom obdobnom pomere, alebo organizácii, ktorá ho vyslala do zahraničia.

§ 4

Táto vyhláška nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia.

Predseda:

Akademik Filíkorn v. r.

¹⁾ Zákon č. 102/1971 Zb. o ochrane štátneho tajomstva.

Zákon č. 84/1972 Zb. o objavoch, vynálezoch, zlepšovacích návrhoch a priemyselných vzoroch.

22**REDAKČNÍ SDĚLENÍ****o opravě chyby v překladu****ve vyhlášce federálního ministerstva financí č. 154/1975 Sb.,****o fakturování a placení dodávek neinvestiční povahy, slovenského vydání**

V § 4 odst. 2 písm. j) v prvních závorkách a v § 7 odst. 1 v první větě má být místo „predbežnú“ (ce- nu) správně „dočasnú“ a v § 7 odst. 1 v druhé větě místo „predbežnou“ (cenou) správně „dočasnou“.

Redakce

OZNÁMENÍ O VYDÁNÍ OBEČNĚ ZÁVAZNÝCH PRÁVNÍCH PŘEDPISŮ

Ministerstvo obchodu České socialistické republiky

1. vydalo dne 6. 12. 1979 podle § 43 odst. 2 zákona č. 133/1970 Sb., o působnosti federálních ministerstev, v dohodě s federálním ministerstvem práce a sociálních věcí, ministerstvem práce a sociálních věcí ČSR a českým výborem Odborového svazu pracovníků obchodu **směrnice o úpravě odměňování v souvislosti s nerovnoměrně rozvrženou pracovní dobou.**

Tyto směrnice se vztahují na pracovníky organizací státního obchodu, tj. organizací řízených ministerstvem obchodu ČSR a obchodních organizací řízených národními výbory, odměňované měsíčním platem (mzdou), kterým byla nerovnoměrně rozvržena pracovní doba na období sezóny či kampaně nebo celého kalendářního roku.

Směrnice nabyl účinnosti dnem 1. ledna 1980 a byly uveřejněny pod pořadovým číslem 15 v částce 10/1979 Věstníku MO ČSR;

2. vydalo dne 6. 12. 1979 podle § 43 odst. 2 zákona č. 133/1970 Sb., o působnosti federálních ministerstev, v dohodě s federálním ministerstvem práce a sociálních věcí, ministerstvem práce a sociálních věcí ČSR a českým výborem Odborového svazu pracovníků obchodu **výnos, kterým se mění a doplňuje výnos ministerstva obchodu ČSR ze dne 31. 3. 1976 č. 7/1976 Věstníku MO ČSR o odměňování dělníků v organizacích státního obchodu.**

Výnos nabyl účinnosti dnem 1. ledna 1980 a byl uveřejněn pod pořadovým číslem 16 v částce 10/1979 Věstníku MO ČSR;

3. vydalo dne 17. 12. 1979 podle § 150 odst. 2 zákoníku práce a podle § 167 odst. 2 zákoníku práce, v dohodě s ministerstvem zdravotnictví ČSR a českým výborem Odborového svazu pracovníků obchodu **výnos, kterým se mění a doplňuje výnos ministerstva vnitřního obchodu ze dne 3. 4. 1968 č. 4/1968 Zpravodaje ministerstva vnitřního obchodu, kterým se vydávají seznamy prací a pracovišť zakázaných ženám, těhotným ženám, matkám do konce 9. měsíce po porodu a mladistvým.**

Výnos nabyl účinnosti dnem 1. ledna 1980 a byl uveřejněn pod pořadovým číslem 17 v částce 10/1979 Věstníku MO ČSR.

Ministerstvo stavebnictví České socialistické republiky

vydalo

1. podle § 43 odst. 2 zákona č. 133/1970 Sb., o působnosti federálních ministerstev, v dohodě s federálním ministerstvem práce a sociálních věcí, ministerstvem práce a sociálních věcí České socialistické republiky a českým výborem Odborového svazu pracovníků ve stavebnictví a výrobě stavebních hmot **výnos č. 1/1979 ze dne 12. října 1979, kterým se stanoví stavby, na nichž se poskytuje preferenční odlučné pracovníkům stavební výroby.**

Výnos č. 1/1979 se vztahuje na organizace stavební výroby se sídlem na území České socialistické republiky, které jsou v působnosti ministerstva stavebnictví České socialistické republiky, a na organizace stavební výroby řízené národními výbory v České socialistické republice.

Výnos č. 1/1979 nabyl účinnosti dnem 1. listopadu 1979 a zrušuje výnos ministerstva stavebnictví č. 5 ze dne 25. ledna 1966 o preferenčním odlučném pracovníků na stavbách [Věstník ministerstva stavebnictví, částka 6/1966].

Výnos č. 1/1979 je uveřejněn ve Zpravodaji ministerstva stavebnictví ČSR (částka 21/1979).

2. podle § 85 odst. 1 a 2 zákoníku práce v dohodě s ministerstvem práce a sociálních věcí České socialistické republiky a s českým výborem Odborového svazu pracovníků ve stavebnictví

a výrobě stavebních hmot **směrnice č. 2/1979** ze dne 23. listopadu 1979 **o nerovnoměrném rozvržení pracovní doby.**

Směrnice č. 2/1979 se vztahují na organizace se sídlem na území České socialistické republiky řízené ministerstvem stavebnictví České socialistické republiky a na organizace stavební výroby řízené národními výbory v České socialistické republice.

Směrnice č. 2/1979 nabýly účinnosti dnem 1. ledna 1980 a jsou uveřejněny ve Zpravodaji ministerstva stavebnictví ČSR (částka 24/1979).

Do shora uvedených předpisů je možno nahlédnout u organizací, jichž se týkají, a u orgánů jim nadřízených.

Ministerstvo zdravotnictví České socialistické republiky

vydalo podle § 70 odst. 1 písm. c) zákona č. 20/1966 Sb., o péči o zdraví lidu, v dohodě s ústředním výborem Československého svazu tělesné výchovy, ústředním výborem Svazu pro spolupráci s armádou, ministerstvem školství ČSR, federálním ministerstvem národní obrany a federálním ministerstvem vnitra **směrnice** ze dne 3. ledna 1980, čj. LP-272-28.12.1979, **o poskytování léčebně preventivní péče vrcholovým sportovcům.**

Směrnice stanoví okruh sportovců, jímž se poskytuje zvlášť specializovaná léčebně preventivní péče, vymezují úkoly oddělení zdravotnického zajištění vrcholového sportu k tomu účelu zřízených v Ústavu národního zdraví Národního výboru hl. m. Prahy a v krajských ústavech národního zdraví Středočeského, Jihomoravského a Severomoravského krajského národního výboru a upravují související otázky z hlediska organizace, odborné náplně i hmotného zabezpečení.

Směrnice byly uveřejněny pod č. 18/1979 Věstníku ministerstva zdravotnictví ČSR (částka 13-14/1979) a lze do nich nahlédnout v odborech zdravotnictví KNV, v odborech sociálních věcí a zdravotnictví ONV a v ústavech národního zdraví.